

ROMATOİD FAKTÖR

Kısaltma: RF

Kullanım amacı: Romatoid artrit olasılığının değerlendirilmesi ve hastaların takibi amacıyla kullanılır.

Genel bilgiler:

- Romatoid artrit hakkında genel bilgiler için Bk. ANTI-CCP.
- Romatoid faktör (RF), IgG moleküllerinin Fc fragmanına yönelik antikorlardan oluşur. Çoğunlukla IgM sınıfından olmalarına rağmen, IgG ve IgA sınıfından da olabileceği bildirilmektedir. RF'nin romatoid artrit hastalığının etiopatogenezindeki rolü tam olarak bilinmemekle birlikte, teşhise yardımcı olması nedeniyle sıklıkla kullanılan bir parametredir.
- Eski yıllarda daha çok insan IgG'si ile kaplanmış lateks partikülleri ve tavşan IgG'leri ile sensitize edilmiş koyun eritrositleri kullanılarak semikantitatif değerlendirmeler yapıldığı halde günümüzde çok daha sensitif ve spesifik olarak kantitatif ölçüm yapma imkanı veren türbidometrik ve nefelometrik yöntemler kullanılmaktadır.

Test sonucunun yorumu:

- Romatoid artritli hastaların %75'inden fazlasında IgM sınıfı RF pozitif bulunur. Hastaların %15 kadarında ise RF negatif bulunur. Diğer yandan, romatoid artrit dışında Sjögren sendromlu hastaların da %70'e yakın bölümünde RF pozitif bulunur. Sistemik lupus eritematozus, primer biliyer siroz, dermatomiyozit başta olmak üzere, diğer otoimmün hastalıklarda da RF'ün pozitif bulunma olasılığı yüksektir. Başta kronik enflamatuvar hastalıklar olmak üzere romatoid artrit ve otoimmün hastalıkla ilişkisi olmayan başka hastalıklarda da RF pozitifliği görülebilir. Tüberküloz, sifiliz, bakteriyel endokardit, viral hepatitler, enfeksiyöz mononükleozis, parvovirüs B19 ve influenza enfeksiyonu bu grupta sayılabilir. Tamamen sağlıklı kişilerin %5-10 kadarında da RF yüksekliği bulunabileceği bildirilmektedir.
- RF titresinin hastalığın aktivitesi ile çok iyi bir korelasyonu yoktur. Ancak yine de yüksek titreler çoğu zaman daha ağır bir hastalık tablosuna neden olur. Bu hastalarda prognoz seronegatiflere göre daha kötüdür. Nodülleri ve klinik olarak vaskülit bulgusu olanlarda test genellikle pozitif netice verir.

Numune: Serum (kırmızı veya sarı kapaklı tüp). Minimum 500 µL.

Çalışma yöntemi: Otoanalizör, türbidometri.

Referans aralığı: <15 IU/mL.